

זה נחיש הרע, ונגע זה מי שרוכב על הנחש. רעה ונגע הם כאחד. ואף על גב שנינו שגע אלו נגע בני אדם שיצאו מארם, שהרי כל אותן שנים שלא קרב אדם לאשתו, רוחות טמאה היו באות ומחממות ממנו ומולידות ממן,

ואלה נקרים נגעי בני אדם. והרי נאמר, ששבן אדם בחולמו ולא שולט בגופו והגוף שוכך, רוח טמאה באה ושורה עליו, ולפעמים רוחות נקבות טמאות באות וקרבות אליו ומוסכות אותו אליהם ומחממות ממן, ומולידות אחר כך רוחות ומזיקים נשענו עליו ארכ. כתו בו ארכ., ולפעמים נראים בפראה בני אדם, פרט לויה

שאין להם שערות בראש.

ובכל ייש לאדם להשמר מלפניהם כדי שילך בדרכיו הتورה ולא יטהע עםם, שהרי אין לך מי שישן בלילה במיטה ולא תועט טעם מות ויזאת נשמה ממנה, וכיון שהוא בלי נשמה קדושה, רוח טמאה זמנה ושורה עליו וגטמא. והרי אמרנו דבר, שאין לאדם להעביר ידיו על עיניו בפרק, מושם שהרי רוח טמאה שורה עליהם, והרי נתבאר.

בא ראה שהרי יעקב, אף על גב שנאבה על ידי הקדוש ברוך הוא, משומ שנסחר ליבו, רוח אחרת نوعדה להנדוג עמו.

רבי שמעון אמר, בא ראה מה כתוב בו בבלעם הרשע, וילך שפי. מהו שפי? ייחידי, כמו שאמר שיפפון עלי ארחה. בנהש הזה שהולך ייחידי ואורב על דרכיהם ושבילם, כי גם בלעם היה הולך יחידי. מה הטעם? כדי לסתמיך עליו רוח טמאה. שבלמי שהולך ייחידי בזמניהם ידועים

בזמןנו דסירה אתבריאת והוה חסירה, ואוקמונה. דהא כדין רוחא מסאבא שלטא, ודא הוא רוח רעה, מאן רעה, דא חוויא בישא. ונגע, דא הוא מאן דרכיב על חוויא. רעה ונגע קחרא אינון.

ואף על גב דתגנן, ונגע, אלין נגע בני אדם דנפשי מאים. דהא כל איבין שניין דלא קרב אדם עם אתחיה, רוחי מסאבי הו קא אתיין ומתחממן מגיה ואולדין מגיה והני אקרין נגע בני אדם. וזה אטמר, דבר בר נש בחלמיה ולא שליט בגופיה וגופא אשפה, רוח מסאבי אתיא ושريا עליה. ואית זמנין דרויה נוקבין מסאבי אתיאן וזרקן בהדייה, ומשבין ליה בהדייה ומתחממן מגיה, ואולדינו לבתר רוחין ומזיקין (נעשה בני נ"א בינויו בני נשא). ולזמנין אתזין כחיזו בני נשא בר דלית לנש שערין ברישא.

ובכלא אית ליה לבר נש לאסתמרא מקמייהו, בגין דיבך בארכי דאוריתא ולא יסתאב בהדייה. דהא לית לך מאן דנאים בליליא בערסיה, דלא טעים טעמא דמוות ונפקת נשמתיה מגיה. ובין דاشתאר גופא بلا נשמתא קדישא, רוח מסאבי זמין ושريا עליה ואסתאב. והא אוקימנא מלה, דלית ליה לבר נש לאעbara ידו על עינוי בaczfra. בגין דהא רוחא מסאבי שRIA עליהו וכוי' והא אטמר.

הא חי, דהא יעקב אף על גב דארחים קמיה קדשא בריך הוא, בגין דاشתאר בלחוודי, רוחא אחרא הו זמין לאזדונוגא בהדייה.

רבי שמעון אמר, פא חי, מה כתיב ביה בההוא רשות דבלעם, וילך

אַפְלוֹ בָּעֵיר בַּמִּקְומֹת יְדוּעִים,
מוֹשַׁךְ עַלְיוֹ רוח טמָה.
לְכָן בְּכָל זָמָן לֹא יָלַךְ אֲדָם יְחִידִי
בַּדָּرֶךְ וּבַעַיר, אֶלָּא בַּמִּקְומָ שְׁבָנִי
אֲדָם הַוּלְכִים וּשְׁבִים וּגְמַצְאים
שָׁם, וְעַל כֵּן לֹא יָלַךְ אֲדָם יְחִידִי
בְּלִילָה, הַוְאֵיל וּבְנִי אֲדָם לֹא
גְמַצְאים, וְהַיּוֹנָה הַטְּעֵם שֶׁלָּא מַלְיָן
גְבָלָתוֹ, שֶׁלָּא לְחַזְקִיק גָּרוֹף מִתְבֵּלִי
רוֹחַ עַל הָאָרֶץ בְּלִילָה. מִשּׁוּם כֵּךְ
אוֹתוֹ בְּלָעֵם הַרְשָׁע קִיה הַוְלָךְ
יְחִידִי בְּנַחַשׁ הַזָּהָה, כָּמוֹ שְׁבָאָרוֹה.
וַיַּאֲבָק אִישׁ עָמוֹ. מָה זֶה וַיַּאֲבָק?
(שָׁמַר רַבִּי יוֹשֻׁעַ בָּנָיו, קָרְבָּנוּ בְּחַאֲבָקוּ עָמוֹ,
בְּגַלְלָם שֶׁר בְּפָא הַכְּבָד, קָרְבָּנוּ בְּחַאֲבָקוּ עָמוֹ,
וְקָרְבָּנוּ (נָהָם) אַבָּק רְגָלִי. וְאוֹתוֹ מַלְאָךְ שָׁוֹל
עָשָׂה תְּהָה, וְהָא סְמָאָל, לִכְןּוּ דִינוֹ הוּא שִׁיעָרָה אַבָּק
וְרְגָלָיו עַד בְּפָא הַכְּבָד, שָׁהָא מִקְומָה (הַמְּשִׁפט). רַבִּי
שְׁמַעוֹן אַמְרָה, מִן אַבָּק. אַבָּק טְפֵל
לְעַפְרָה. מָה בֵּין עַפְרָה לְאַבָּק? זֶה
אַבָּק שְׁנַשְּׁאָר מַהְאָשׁ וְלֹא עֹשָׂה
פְּרוֹת (בְּשָׁלַח) לְעוֹלָמִים, עַפְרָה שְׁכָל
הַפְּרוֹת יוֹצָאים מִמְּנוֹ, וְהָוָא כְּלֵל
שְׁלָמָעָלה וּמְטָה.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אָסְכָּף, מָה זֶה
מַקִּים מַעֲפָר דָּל? אָמַר לוֹ,
כִּמְשָׁמָעוֹ, אָבָל בְּגָנוֹן זֶה מַקִּים
מַעֲפָר דָּל מִשּׁוּם שָׁאַי לֹא מַעֲשָׂמוֹ
כָּלִום, וּמְאוֹתוֹ עַפְרָה יְצָא דָל שָׁאַי
בּוֹ כָּלִום, וּמְאוֹתוֹ עַפְרָה כָּל הַפְּרוֹת
וְכָל טוֹב הָעוֹלָם יוֹצָאים מִמְּנוֹ וּבּוֹ
נָעֲשִׂים כָּל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם, כָּמוֹ
שְׁפָתּוֹב (קָהָלָה^ו) הַפְּלָל הַיָּה מִן הַעַפְרָה
וְחַכְלָל שָׁב אֶל הַעַפְרָה.

וְשְׁנַנְנוּ, הַכָּל הַיָּה מִן הַעַפְרָה - אַפְלוֹ
גָּלְגָל חַמָּה, אָבָל אַבָּק לֹא עֹשָׂה
מִגְּרָמִיהָ כָּלִום, וּמְהַהְוָא עַפְרָה נַפְקָה דָל דְּלִית לִיה
כָּל אִיבָּין וְכָל טִיבָּה דָעַלְמָא נַפְקִי מִגְּנִיהָ וּבְיהָ אַתְּעַבְּידָו כָּל עַזְבָּדִין דָעַלְמָא
כִּמְהַדְתִּיב, (קָהָלָה^ו) הַפְּלָל הַיָּה מִן הַעַפְרָה וְהַפְּלָל שָׁב אֶל הַעַפְרָה.

וְתַנְנֵן הַפְּלָל הַיָּה מִן הַעַפְרָה וְאָבָל אַבָּק לֹא עַבְדִ פִּירִין
וְאִיבָּין (לְעַלְמָא) לְעַלְמָין, וּבָנִין כֵּד וַיַּאֲבָק אִישׁ, דָאַתְּאָה בְּהָהָוָא אַבָּק

שְׁפִיכּוֹן עַלְיוֹ אַרְחָ, כְּהָאִי חַוִּיא דָאַזְוֵיל יְחִידִי
וּבָנִין עַלְיוֹ אַרְחָיִן וְשְׁבִילִין. הַכִּי נַמְיִ בְּלָעֵם
הַזָּה אַזְוֵיל יְחִידִי. מַאי טְעֵמָא בְּגִינִין
לְאַמְשָׁבָא עַלְיהָ רַוְחָא מַסְאָבָא. דָכָל מִאן
דָאַזְוֵיל יְחִידִי בְּזַמְגִינִין יְדִיעָן, אָפְילָו בְּמַתָּא,
בְּאַתְּרִין יְדִיעָן מִשְׁיָה עַלְיהָ רַוְחָא מַסְאָבָא.
בְּגִינִין כֵּה, בְּכָל זַמְנָא לֹא יְהָה בָּר נְשָׁ יְחִידִי
בְּאַרְחָא בְּמַתָּא אַלְאָ בְּאָמָר דָבָנִי נְשָׁא
אַזְוֵיל יְתַבֵּין וּמְשַׁתְּכַחֵין תְּפִזֵּן, וְעַל דָא לֹא
יְהָה בָּר נְשָׁ יְחִידִי בְּלִילִיא הַוְאֵיל וּבָנִין נְשָׁא
לֹא מְשַׁתְּכַחֵי, וְהַיּוֹנוּ טְעֵמָא דָלָא תְּלִין
גְּבָלָתוֹ. (דָקָן נ"א) דָלָא לְקִימָא גּוֹפָא מִיתָּא
בְּלֹא רַוְחָא עַל אַרְעָא בְּלִילִיא. בְּגִינִין כֵּה הַהָוָא
רַשְׁעָ דְּבָלָעֵם הַזָּה אַזְוֵיל יְחִידִי כְּהָאִי נְחַשְׁ
כִּמְהַדְתִּיב.

וַיַּאֲבָק אִישׁ עָמוֹ, מַאי וַיַּאֲבָק. (גְּלִוִין דָאָמָר רַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ בָּנָיו, מַלְמָד דְּבָלְיוֹ אַבָּק בְּגַלְלָתוֹ עַד בְּרָסִי בְּגָרָא.
בְּתִיב הַקָּא בְּהַאֲבָקוּ עָמוֹ, וּבְתִיב (נָהָם) אַבָּק רְגָלִי, וְהָוָא מַלְאָךְ שָׁרוֹ
שֶׁל עָשָׂה תְּהָה, וְאַיְהוּ סְמָאָל. בְּגִינִין כֵּה, דִינוֹ הוּא שִׁיעָלָה אַבָּק דְּרָגָלוּ עַד בְּפָא
הַכְּבָד, שָׁהָא מִקְומָה (הַמְּשִׁפט). רַבִּי שְׁמַעוֹן אַמְרָה מִן
אַבָּק. אַבָּק טְפֵל לְעַפְרָה, מָה בֵּין עַפְרָה לְאַבָּק.
דָא אַבָּק דָאַשְׁתָּאָר מִן נַוְרָא וְלֹא עַבְדָ אִיבָּין
(לְעַלְמָא) לְעַלְמָין. עַפְרָה דָכָל אִיבָּין נַפְקִי מִגְּנִיהָ
וְאִיהוּ כְּלָלָא בְּעִילָא וּמְתָא.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה אֵי הַכִּי מַאי (שמואל א' ב') מַקִּים
מַעֲפָר דָל. אָמַר לִיה כִּמְשָׁמָעוֹ, אָבָל
בְּהָאִי גְּרוֹנָא מַקִּים מַעֲפָר דָל, בְּגִינִין דְּלִית לִיה
מִגְּרָמִיהָ כָּלִום, וּמְהַהְוָא עַפְרָה נַפְקָה דָל דְּלִית לִיה
כָּל אִיבָּין וְכָל טִיבָּה דָעַלְמָא נַפְקִי מִגְּנִיהָ וּבְיהָ אַתְּעַבְּידָו כָּל עַזְבָּדִין דָעַלְמָא
כִּמְהַדְתִּיב, (קָהָלָה^ו) הַפְּלָל הַיָּה מִן הַעַפְרָה וְהַפְּלָל שָׁב אֶל הַעַפְרָה.

וְתַנְנֵן הַפְּלָל הַיָּה מִן הַעַפְרָה וְאָבָל אַבָּק לֹא עַבְדִ פִּירִין
וְאִיבָּין (לְעַלְמָא) לְעַלְמָין, וּבָנִין כֵּד וַיַּאֲבָק אִישׁ, דָאַתְּאָה בְּהָהָוָא אַבָּק